

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNI *Nedjelja, 21. ožujaka 2021.* [\[Multimedia\]](#)

I danas bi mnogi htjeli „vidjeti Isusa“

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Na ovu Petu korizmenu nedjelju u liturgiji odzvanja Evanđelje u kojem sveti Ivan donosi zgodu koja se dogodila u posljednjim danima Kristova života, malo prije muke (usp. *Iv* 12, 20-33). Dok se Isus nalazio u Jeruzalemu na blagdan Pashe, neki su Grci, zaintrigirani onim što čini, izrazili želju da ga vide. Prišavši apostolu Filipu, rekli su mu: „htjeli bismo vidjeti Isusa“ (r. 21). „Htjeli bismo vidjeti Isusa“. Sjetimo se te želje: „Htjeli bismo vidjeti Isusa“. Filip kaže to Andriji, a zatim zajedno to prenose Učitelju. U zamolbi tih Grka možemo vidjeti molbu koju toliki muškarci i žene, iz svih mjesta i svih vremena, upućuju Crkvi, a i svakome od nas: „Htjeli bismo vidjeti Isusa“.

A kako Isus odgovara na tu zamolbu? Na način koji tjera na razmišljanje. Kaže ovako: „Došao je čas da se proslavi Sin Čovječji. [...] ako pšenično zрно, pavši na zemlju, ne umre, ostaje samo; ako li umre, donosi obilat rod“ (rr. 23-24). Čini se da te riječi ne odgovaraju na pitanje koje su postavili ti Grci. No one, zapravo, sežu dalje. Isus, naime, otkriva da je On, za svakog čovjeka koji ga želi tražiti, skriveno sjeme spremno umrijeti da donese mnogo roda. Kao da želi reći: ako me želite upoznati, ako me želite razumjeti, gledajte pšenično zрно koje umire u zemlji, to jest gledajte križ.

Pomislimo spontano na znamen križa koji je tijekom stoljeća postao amblem *par excellence* kršćanâ. Onaj tko i danas želi „vidjeti Isusa“, a možda dolazi iz zemalja i kultura u kojima je kršćanstvo malo poznato, što prije svega vidi? Koji je najčešći znak s kojim se susreće? To je raspelo, križ. U crkvama, u domovima kršćana, pa i na vlastitom tijelu. Važno je da taj znak bude dosljedan evanđelju: križ naprosto mora izražavati isključivo ljubav, služenje i bespridržajno darivanje: samo je tako uistinu ‘drvo života’, preobilnog života.

I danas bi mnogi, a da to često ni ne kažu, htjeli ‘vidjeti Isusa’, susresti ga, upoznati ga. Otud razumijemo veliku odgovornost nas kršćanâ i naših zajednica. I mi moramo odgovoriti

svjedočenjem života koji se daruje u služenju, života koji na sebe preuzima Božji stil – bliskost, suosjećanje i nježnost – i daruje se u služenju. Radi se o tome da se sije sjeme ljubavi ne riječima koje vjetar nosi, nego konkretnim primjerima, jednostavnim i hrabrim, ne teoretskim osudama, nego gestama ljubavi. Tada Gospodin svojom milošću daje da donesemo rod, pa i kad je tlo suho zbog nesporazumâ, teškoćâ ili progonâ ili pak težnji prema klerikalnim legalizmima ili moralizmima. To je neplodno zemljište. Upravo tada, u kušnji i samoći, dok sjeme umire, trenutak je u kojem život niče, da bi u svoje vrijeme dalo zrele plodove. Upravo u tome klupku smrti i života možemo iskusiti radost i istinsku plodnost ljubavi, koja se uvijek, ponavljam, daje u Božjem stilu: bliskost, suosjećanje, nježnost.

Neka nam Djevica Marija pomogne slijediti Isusa, kročiti snažni i radosni putom služenja, kako bi Kristova ljubav sjala u svakom našem držanju i postajala sve više način na koji živimo svoju svakodnevicu.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre,

u Italiji se danas slavi *Dan sjećanja i predanog zalaganja u spomen na nevine žrtve mafija*. Mafije su prisutne u raznim dijelovima svijeta i, iskorištavajući pandemiju, obogaćuju se korupcijom. Sveti Ivan Pavao II. pokazao je njihovu „kulturu smrti“, a Benedikt XVI. ih je osudio kao „putove smrti“. Te strukture grijeha, mafijaške strukture suprotne Kristovu evanđelju miješaju vjeru s idolopoklonstvom. Danas se spominjemo svih žrtava i obnavljamo svoje zalaganje protiv mafija.

Sutra se slavi *Svjetski dan voda* koji nas poziva razmišljati o vrijednosti tog čudesnog i nezamjenjivog Božjeg dara. Za nas vjernike „sestra voda“ nije roba, već je to univerzalni simbol i izvor života i zdravlja. Mnogo je i previše braće i sestara koji imaju slab pristup, možda čak i onečišćenoj, vodi! Prije nego je potrebno zajamčiti svima pitku vodu i sanitarne uvjete. Zahvaljujem i potičem one koji, u različitim profesionalnim zanimanjima i odgovornostima, rade na tom tako važnom cilju. Tu mislim, primjerice, na Sveučilište za vodu u mojoj domovini, na one koji ga unaprijeđuju kako bi pomogli ljudima shvatiti važnost vode. Hvala velika vama Argentinci koji radite na tome Sveučilištu za vodu.